

Reportatge

l'exploració infantil

Treball infantil: és la participació dels nens i nenes en l'activitat econòmica -sempre que no perjudiqui la seva salut i desenvolupament o interfereixi en la seva educació- pot ser positiva. El Conveni 138 de l'Organització Internacional del Treball (OIT) va fixar en 12 anys l'edat a partir de la qual es permet als nens i nenes treballar en activitats que no destorbin la seva formació.

Explotació infantil: és el concepte més restringit que fa referència als nens i nenes que treballen en condicions que van en contra dels principis abans comentats. Comprèn a tots els nens i nenes menors de 12 anys que desenvolupen qualsevol activitat econòmica.

Milions de nenes treballen en el servei domèstic no remunerat, exposades al risc de patir explotació i mals tractaments. Moltes altres treballen en condicions terribles: poden ser víctimes del tràfic de menors (1,2 milions), forçades a treballar en condicions d'esclavatge (5,7 milions), obligades a exercir la prostitució o a treballar en pornografia (1,8 milions) i altres activitats il·lícites (0,6 milions). No obstant, la immensa majoria dels nens i nenes que treballen -el 70% o més- és dediquen a l'agricultura.

Gairebé 16 de cada cent nens en tot el món, són objecte d'explotació en el seu treball, el que constitueix una violació de la Convenció sobre els

Drets del Nen i de les normes internacionals del treball. Gairebé tres quartes parts d'ells treballen en entorns perillosos com mines i fàbriques, o manipulen substàncies perilloses, per exemple substàncies químiques.

La majoria dels treballadors infantils són "invisibles", és a dir els manté apartats de la vista i fora de l'abast de la llei. A molts d'aquests nens no només se'ls explota, sinó que se'ls nega l'educació, les cures bàsiques de salut, una nutrició adequada, el temps lliure i la seguretat de les seves famílies i comunitats. En general, el treball domèstic de les nenes és el més invisible de tots, i algunes dades indiquen que les nenes formen el grup major entre els treballadors infantils.

La UNICEF considera l'educació com un instrument poderós de prevenció del treball infantil. Els nens que assisteixen a l'escola corren menys riscos de ser explotats, i, en canvi, els que treballen i tenen l'oportunitat d'estudiar estan en millor posició per millorar la seva situació.

El projecte Chiragh, que compta amb el suport de la UNICEF i d'altres organismes associats, utilitza l'ensenyament com a instrument d'ajuda als nens i a les famílies que depenen del treball d'aquells. La conscienciació dels perills del treball infantil i el valor de l'educació es realitza mitjançant jocs en el carrer, campanyes de porta a porta, cançons populars i espectacles de ball, màgia i vídeo. Després de les campanyes, es convida als nens i nenes entre 6 i 14 anys, especialment a les nenes que resideixen en llocs apartats, a assistir a la sortida dels seus treballs als centres d'aprenentatge alternatiu com a mitjà per a oferir-los una educació formal.

Sense temps per somiar

Quan la família és molt pobre, no hi ha temps per a un desenvolupament creatiu i lúdic dels menors. No hi ha temps perquè els nens l'inverteixin en res que no sigui el manteniment de la família: **si tens tres anys et faràs càrrec del teu germà petit. Si en tens quatre, sortiràs a treballar.**

Existeix tota una lògica perversa del negoci que atrapa el menor, quan realment l'infant només hauria de tenir com a feina els deures de l'escola. En definitiva, els nens treballen per a gent que guanya diners a les seves esqueses. Existeix un índex més elevat de treball infantil precisament allà on el nivell de contractació d'adults és molt baix. Els pares podrien tenir feina si els seus fills no treballessin, però els infants resulten més econòmics per aquells que els contracten: els paguen menys i no els ofereixen protecció social. La precarització laboral prefereix els menors.